ВЕРНАТУН

№ 13

13.04.2014

ՎԵՐՆԱՏՈՒՆ

г.Одесса

10 лет памяти

18 февраля 2014г. в Одесской СОШ №16 Приморского района в музее им. А.Х. Бабаджаняна состоялось торжественное мероприятие, посвященное 108 годовщине со дня рождения Главного маршала бронетанковых войск СССР. Эта дата совпала с 10-летием музея им. А.Х. Бабаджаняна, в котором постоянно проводится работа по патриотическому воспитанию молодежи. Своим трудом и военным талантом А.Х. Бабаджанян внес весомый вклад в разгром фашистских захватчиков и в развитие советского военного искусства.

В школе проводится поисковая работа, подготовлено 4-ое поколение лекторской группы музея. Руководят работой музея Федорова А.А., Шаповалова О.А.

Ученица 11-А класса Карпунина Александра продемонстрировала представленную на Малой Академии Наук работу «Герой Советского Союза А.Х.Бабаджанян в истории города Одессы». С очень теплыми словами выступили: директор школы Юрченко Ирина Владимировна и вице-президент Армянского культурного центра в г. Одесса Маргарита Торосян. Затем состоялось торжественное возложение цветов к барельефу маршала и была проведена экскурсия в школьном музее им. А.Х.Бабаджаняна.

Огромный вклад в создание и развитие которого внес председатель общества памяти А.Х. Бабаджаняна Григорянц Г.Д. Грант Давидович не только сделал нас - детей настоящими экскурсоводами, но и многие годы развивал наши патриотические качества.

Директор школьного музея Григоренко Алена

Փետրվարի 18-ին թիվ16 դպրոցում կայացավ հանդիսավոր արարողություն, նվիրված զրահատանկային զորքերի գլխավոր Մարշալ Համազասպ Բաբաջանյանի ծննդյան տարեդարձին: Այդ օրը նաև Հ.Բաբաջանյանի թանգարանի ստեղծման տասնամյակն էր, որտեղ մշտապես երիտասարդության հետ հայրենասիրության դաստիարակչական աշխատանքներ են տարվում: Դպրոցում վերապատրաստման հետևողական աշխատանք է տարվում, արդեն գործում է չորրորդ սերունդը: Հավաքվածները ծաղիկներ դրեցին հերոսի կիսանդրիի մոտ:

ՄԵՐ ՀՈԳԵՎՈՐ ԴԱՐԲՆՈՑԻ ԱՆԽՈՆՋ ՆՎԻՐՅԱԼԸ

Եկեղեցին հայկական ծննդավայրն է հոգվույս...

Վահան Թեքեյան

Հարցազրույց Օդեսայի Հայ Առաքելական Սբ.Գրիգոր Լուսավորիչ եկեղեցու բարեշնորհ Արման սարկավագի հետ: սարկավագի հետ:

Սուրբ Պատարագի ընթացքում հնչող նրա թավ ու պատկառազդու ձայնը` միախառնվելով ձեռքի շարժվող բուրվառից քուլա-քուլա դուրս եկող ծխի ելևէջներին` ավելի է խորհրդավորում ուխտավորների այցը եկեղեցի, թափանցում նրանց հոգու խորքերը և տանում դեպի կատարյալի ըմբռնմանը:

Խոսքս Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչ հայ առաքելական եկեղեցու սար-կավագ Արմանի մասին է, որին ես խորին բավականությամբ ու հիացմունքով էի լսում մեր միջև կայացած հաճելի ու մտերմիկ զրույցի ընթացքում: Այն սիրով ներկայացնում եմ ընթերցողի ուշադրությանը:

- Արմա՛ն սարկավագ, խնդրում եմ պատմեք ձեր կյանքի արժանաիիշատակ դրվագների մասին, որոնք սիրով կուզենայիք հիշատակել:

-Ես երջանիկ եմ ու բախտավոր, որ ծնվել եմ /1977թ./ Վաղարշապատում` հայոց հավատքի մայրաքաղաքում: Սովորել եմ քաղաքիս թիվ 12 միջնակարգ դպրոցում: 1994 թվականին ընդունվեցի Գևորգյան հոգևոր ճեմարան: 1998-ին որպես հոգևոր սպասավոր զորակոչվեցի բանակ: Ի դեպ, մենք առաջին սարկավագներն էինք, որ զորամասեր մեկնեցինք: Հրամանատարների հոգևոր խորհրդականներ էինք, միաժամանակ հոգևոր սպասավորում էինք կատարում զորամասերում, դասաժամեր անցկացնում, իսկ ամռան օրերին հանդիպումներ կայացնում դիրքերում գտնվող զինծառայողների հետ: Ինքս երկուս ու կես տարվա ընթացքում հոգևոր ծառայության մեծ փորձ ձեռք բերեցի: Կյանքիս այս լավագույն ժամանակահատվածը միշտ վառ է իմ հուշերում: 2002 թվականին տեղափոխվեցի Օդեսա` հրավերով օդեսահայերի հոգևոր սպասավոր Տեր Աբգար քահանա Գըլըճյանի, և ցայժմ հոգևոր ծառայություն եմ իրականացնում Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչ եկեղեցում:

- Արմա՛ն սարկավագ, անչափ ուրախացա, երբ տեղեկացա, որ Դուք մեկնել էիք Մայր Աթոռ` շարունակելու ուսումը Գևորգյան ճեմարանին կից քահանայից պատրաստման լսարանում: Ի՞նչ տվեց Ձեզ այդ ուսումը:

- 2012 թվականին Ուկրաինահայոց թեմի առաջնորդ Տեր Գրիգորիս Արքեպիսկոպոս Բունիաթյանի օրհնությամբ, Օդեսայի հայ առաքելական եկեղեցու հոգեշնորհ Հայր Լևոնի միջնորդությամբ մեկնեցի Մայր Աթոռ` ուսանելու քահանայից պատրաստության լսարանում, որը գործում է հոգևոր ճեմարանի հարկից ներս: Այստեղ դասավանդվում են կրոնագիտական և հումանիտար առարկաներ, որոնց ուսուցումը նպաստում է աստվածաբանության ասպարեզում` ճեմարանի սաների ունեցած գիտելիքների խորացմանը: Ուսմանը համընթաց մասնակցում էինք եկեղեցական արարողություններին, երեկոյան ժամերգություններին սպասավորում եկեղեցին: 2013-ի տարեվերջին քաղաքամայր Երևանի Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչ վեհաշուք եկեղեցում` ձեռամբ Տեր Հովակիմ եպիսկոպոս Մանուկյանի ձեռնադրվեցի սարկավագ: Այդ մասին է վկայում ուրարը` եկեղեցական կերպասը, որը կրում եմ ձախ ուսիս վրա: Այն խորհրդանշում է, որ Քրիստոսի լուծը կրում ենք կիսով չափ: Սիրով շարունակում եմ ծառայություն մատուցել իմ հայ ժողովրդին և Հայոց եկեղեցուն` անսասան հավատով ու նվիրումով:

-Ասացեք խնդրեմ, հոգևորական դառնալը մասնագիտությու՞ն է, թե ի վերուստ տրված շնորհ:

-Հոգևորական լինելը կոչում է, որը մարդուն կամ ի ծնե է տրվում, կամ` իր ապրած օրերով մարդն աստիճանաբար գալիս է դրան. ապրելով եկեղեցում, ապրելով Աստծո հետ` նա ականջ է դնում իր սրտի ձայնին,իր սրտում զգում է իր կոչումը առ Ամենազոր ու Ամենաբարի Աստված:

-Իսկ ի՞նչ ներքին ուժ է մղում մարդուն, երբ ընտրում է դեպի կատարյալը տանող ճամփան` հոգևորականի ազգանվեր կոչումը:

- Դրան մղում է իր հավատքի ուժն ու զորությունը: Հավատացյալը վստահ է, որ Աստված ամենազոր է ու ամենաբարի, և ճշմարտությունն ու լույսը անպայման պիտի հաղթեն: Եթե մենք հավատում ենք ու կատարում աստվածային պատվիրանները մեր առօրյա կյանքում և մեր շրջապատի մարդկանց հանդեպ, ապա մեր հավատքը դառնում է ճշմարիտ ու կենդանի:

-Դժվար չէ՞ արդյոք ունենալ ընտանիք և կատարելապես նվիրվել եկեղեցուն` համատեղել այդ երկու սրբությունները:

-Հոգևոր ծառայությունը մարդկային մի ամբողջ կյանք է, նվիրում, որն առանց սիրո հնարավոր չէ: Մեզ Աստծո հետ սերն է կապում, առանց որի Աստծուն անհնարին է ծառայել: Հիշենք Սուրբ Գրքի տողերը. «Բայց արդ, մնում են հավատը, հույսը, սերը` սրանք երեքը, և սրանցից մեծագույնը սերն է» (Ա. Կորնթ.13:13): Աստվածային առաքինություններից ամենամեծը սերն է: Սիրուց են բխում մյուս շնորհները. սիրո մեջ կան և՛ հույսը, և՛ հավատը: Սերը եղավ մղիչ ուժը, որ Արարիչն ստեղծեց մարդուն, որ Քրիստոսը դառնա մարդկության Փրկիչը: Այսօր եկեղեցին քարոզում է սեր մարդկանց մեջ, սիրուց վեհ ոչինչ չկա: Անկախ հոգևորականի աստիճանից` սարկավագ, քահանա, աբեղա և այլոք, նա իր ծառայությունը պիտի սիրով բերի, որպեսզի հաջողության հասնի նրանում: Հոգևորականին ուժ տվողը նաև ընտանիքն է, այսինքն` իր մտքերով, խորհուրդներով հոգևորականի հետ պիտի համաձայն լինի: Ասեմ ավելին` ճեմարանի քահանայից լսարանում կարող են ուսանել բարձրագույն կրթություն ունեցող մեծ տղաներ` արական սեռի ներկայացուցիչներ, ովքեր ընտանիք ունեն, իսկ քահանայական ձեռնադրություն ստանալու անհրաժեշտ պայման է երեխաների առկայությունը: Հոգևորականի համար եկեղեցական ծառայությունն ու ընտանիքը սրբություններ են,որոնք սիրով լրացնում են միմյանց:

- Ցանկալի է լսել` ինքներդ ի՞նչ աշխատանքներ եք տանում համայնքի երիտասարդներին հայ առաքելական եկեղեցու դավանանքի ոգով դաստիարակելու, նրանց հոգևոր գիտելիքները հարստացնելու ուղղությամբ:

-Կիրակնօրյա Սուրբ պատարագից զատ, չորեքշաբթի և ուրբաթ օրերին ժամերգություն ենք անցկացնում: Ուրբաթօրյա երեկոյան ժամերգությունից հետո կազմակերպում ենք` «խոկման պահեր» կամ ասում ենք` մտածումի րոպեներ. երիտասարդներից մեկին հանձնարարություն է

տրվում նախօրոք՝ հոգևոր, պատմական, մշակութային թեմաներով. ես եմ թեման առաջադրում, երբեմն էլ իրենք են իրենց կյանքից օրինակներ բերում: Այսպես, ունենք նորապսակ զույգ, որն ուխտի էր գնացել Երուսաղեմ. ջահելների պատմածից տպավորվելով՝ մենք էլ մտովի ուխտագնացություն կատարեցինք սրբազան վայրերը: Դրանք սրտակից զրույցներ են, որոնք այլ պարագաներում գուցե չկայանային. գաղտնիք չէ, որ շատերը ամաչում են դիմել հոգևորականներին: Պայմանավորվել ենք այսուհետ յուրաքանչյուր շաբաթ օր մշակույթի տանը պարբերաբար հոգևոր դասեր անցկացնել, որոնց ընթացքում նախատեսել եմ միասնական ուժերով աստվածաշնչյան ընթերցումներ և մեկնություններ կատարել: Համայնքի երեխաները և երիտասարդները եկեղեցական բազմազան ծիսակատարություններին մասնակցում են սիրով ու խանդավառությամբ: Երիտասարդության հետ տարվող աշխատանքներին արդյունավետություն և հետաքրքրություն են հաղորդում տարբեր սրբատեղիներ կատարվող ուխտագնացությունները:

- Ձեր ցանած մաքրամաքուր սերմերը ծլարձակու՞մ են ձեր սաների հոգում՝ վայելո՞ւմ եք ձեր գործի պտուղները:

- Այս գործում կարևորը խնամքն է. որպեսզի այդ սերմերը ծլարձակեն նրանց հոգում, պետք է ճիշտ խնամենք: Հիշենք տերունական աղոթքի տողերը. «Զհաց տուր մեզ այսօր հանապազօր...»: Ինչպես մեր մարմինը հանապազօրյա հացի կարիքն ունի, այնպես էլ մեր հոգևոր կյանքը Հիսուսի պարգևած հացի, այսինքն՝ մարդն ապրում է ոչ միայն հանապազօրյա հացով, այլև՝ հոգևոր սննդով: Մենք երիտասարդներին մատուցում ենք այդ հոգևոր սնունդը և արդյունքից գոհ ենք: Այդ կարևոր գործում երիտասարդը պիտի քեզ վստահի որպես հոգևոր եղբայր ու խորհրդակից:

- Արմա՛ն սարկավագ, Ձեր գործունեությունը ավելի կու՞ռ է դարձնում համայնքը, որքանո՞վ է նպաստում օդեսահայության համախմբմանը:

-Եկեղեցին ոչ միայն քրիստոնեական սուրբ հավատքի կրողն ու պահպանողն է, այլև պատմական իրադարձությունների հետևանքով աշխարհով մեկ սփռված ժողովրդին միավորող կամուրջ: Նա և հավատք է քարոզում, և՝ ազգապահպանություն, մշակույթ և պատմություն: Այսինքն, եկեղեցին ոչ միայն հավատքի, նաև ազգային արժեքների տունն է: Այսօր էլ սփյուռքում իր հետևողական գործունեությամբ եկեղեցին արթուն է պահում քրիստոնյա հայի ոգին, նպաստում ազգային ինքնության պահպանմանն ու բացահայտմանը: Այդ առումով իր իսկ հիմնադրման օրերից Օդեսայի հայկական եկեղեցին մեծ գործունեություն է ծավալել: Եկեղեցին հարազատ մայր է և, որպես մայր, իր շուրջն է համախմբում իր զավակներին: Իսկ հոգևոր ծառայությունը, համայնքային և մշակութային ծառայությունը մի միասնական ուժ են՝ մի մարմին, որի մասերի առողջ գործունեությունը, լրացնելով մեկը մյուսին, խթանում են հայության համախմբմանը: Այդ սրբազան գործերում եկեղեցին առաջնորդվել է ու կառաջնորդվի միայն ու միայն սիրով:

- Իմ բոլոր զրուցակիցներին տրվող ավանդական հարցը Ձեզ էլ եմ ուղղում՝ ո՞րն է հայրենիքից դուրս հայ մնալու գաղտնիքը:

-Գաղտնիքը մեկն է՝ անսահման սերն ու գիտելիքները իր ժողովրդի, նրա պատմության և մշակույթի, հոգևոր ու նյութական արժեքների հանդեպ, սերը դեպի ակունքները, հայրենիքը: Սիրելով ազգն ու հայրենիքը՝ պիտի պայքարենք լավը պահպանելու և թերին վերացնելու համար՝ միաժամանակ հարգալից վերաբերմունք ցուցաբերելով այլ ազգերի հայրենիքի, մշակույթի ու կենցաղի հանդեպ: Ուզում եմ հատկապես ընդգծել, որ կան ազգասեր հայեր, որոնք դեռևս չեն տիրապետում մայրենի լեզվին, բայց աղոթում են հայերեն, քանի որ աղոթքը հոգուց է բխում, ոչ թե լեզվից, իսկ նրանց հոգին հայերեն է խոսում: Նրանք ոչ թե խոսքով, այլ իրենց գործով են ցուցաբերում սերն ու նվիրվածությունը ազգի հանդեպ: Նրանք մեծատառով Հայեր են:

- Օրհասական պահերին անգամ հայ ազգը չի վհատվել, և ապավինելով իր Աստծուն՝ աղոթել է ու հավատացել... հետաքրքիր է լսել Ձեր՝ հոգևորականի մեկնությունը՝ ինչու՞մն է աղոթքի խորհուրդը, ի՞նչ դեր ունի այն քրիստոնյա հայի կյանքում;

-Աղոթքը զրույց է Աստծո հետ՝ խոսք, աղաչանք առ Աստված: Աղոթքը հոգևոր սնունդներից մեկն է, այսինքն՝ մեր հոգևոր կյանքը հանապազօրյա աղոթքի կարիքն ունի: Երբ մարդ արարածն իր խոսքը ուղղում է Ամենաբարձրյալին՝ առ Տերը, այն քրիստոնյայի համար ամենաերջանիկ պահն է: Այս երանական վիճակը մեր նախահայր Ադամը ուներ, երբ դրախտում էր և խոսում էր Աստծո հետ, լսում նրան, տեսնում: Սակայն մեղքը պատճառ դարձավ, որ այդ հաղորդակցությունը դադարի և մնա միայն հոգևորը: Այդպես էր մինչև Փրկչի ծնունդը. Հիսուսը եկավ՝ մեղավոր մարդուն ցույց տալու դեպի Աստված տանող ճանապարհը: Այսօր, երբ պատարագի ընթացքում հաղորդություն ենք ստանում, դա խորհրդանշում է, որ ֆիզիկապես հաղորդվում ենք մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի մարմնի և արյան հետ: Ամենակարևորը՝ աղոթքով մաքրվում ենք հոգեպես, աղոթքը վերանորոգում է մարդուն: Հայի հոգուց բխած աղոթքը հայերեն է հնչում. սա մեր ազգի պահպանման գրավականն է: Մեր աղոթքը մեզ պահպանել է և կպահպանի հավիտյան: Թո՛ղ, որ մեր բոլորի շուրթերից աղոթքներ հնչեն:

-Շնորհակալություն, բարեշնո՛րհ սարկավագ, այնքա՛ն սրտակից ու

- Շնորհակալություն, բարեշնո՛րհ սարկավագ, այնքա՛ն սրտակից ու այնքա՛ն հաճելի զրույցի համար:

Զրուցեց՝ ՆարինեՄուրադյանը

Надежный служитель веры

Во время Литургии его густой голос, заполняет нашу церковь, а мерное движение кадильницы и приятный дух ладана настраивают прихожан на торжественный лад. И вот, дождавшись конца службы, я веду беседу с дьяконом одесской церкви Св. Григора Просветителя.

- отец Арман, расскажите о себе

- я счастлив, что рожден в Вагаршапате. Закончил там же среднюю школу. Затем поступил в Геворкяновскую семинарию. Был призван в армию. Мы были первыми дьяконами, призванными в армию. Мы проводили служения и лекции в частях, а летом выезжали на боевые рубежи. За эти два с половиной года я приобрел большой опыт. В 2002 году по приглашению отца Абгара переехал в Одессу, и, с тех пор, служу в церкви Св.Григория Просветителя.

- я была рада за Вас, узнав, что Вы поехали в Эчмиадзин получать высшее теологическое образование.

- да, с благословения архиепископа Григориса Буниатяна, по протекции настоятеля нашей церкви отца Левона, я поступил на кафедру священников, где, пройдя курс лекций, участвуя в ежевечерних службах я удостоился рукоположения в дьяконы в декабре 2013г в кафедральном Соборе Еревана, который тоже носит имя Св.Григория Просветителя. Рукоположение осуществил епископ Оваким Манукян. С тех пор я ношу на левом плече орарь как символ служения Христу.

- быть священником это специальность или дар?

- это призвание, которое либо дается при рождении, либо человек приходит к этому в течение жизни, посещая церковь, общаясь там со Всевышним. В результате он находит в своем сердце Бога и хочет служить ему.

- у Вас семья, не мешает это полностью отдаваться церкви?

- семья это любовь, служба в церкви это жизнь, и без любви это невозможно. С Богом нас связывает любовь. Как написано в Библии «А сейчас существуют эти три: вера, надежда и любовь[а], но важнее из них – любовь. (1-е Коринфянам 13:13). Любовь это высшая добродетель, у любви есть и надежда и вера. С любовью Бог создал человека, с любовью пришел в мир Христос, чтобы спасти человечество. И церковь проповедует любовь.

- ведете ли Вы разъяснительную работу с молодежью?

- кроме воскресной Литургии, по средам и пятницам в нашей церкви проводится богослужение. Более того по пятницам проводится «повечерие» мы называем это также «минуты раздумий». И каждый раз дается тема для размышлений кому-то из молодежи. Недавно рассказывали о своем паломничестве в Иерусалим молодожены. Слушая их, и мы мысленно прошли по святым местам. По субботам мы проводим лекции на религиозные темы. Молодежь также активно участвует на литургии. Мы организуем с ними паломничества.

- Вы видите результат своих усилий?

- «хлеб наш насущный даждь нам днесь», как говорится в молитве – как наше тело каждый день нуждается в пище, так и душа нуждается в подпитке. И мы преподносим молодежи эту духовную пищу.

- как Вы думаете, способствует Ваша деятельность сплочению одесских армян?

- церковь не только хранит христианскую религию и веру, но и, так исторически сложилось, является мостом, соединяющим армян, разбросанных по всему свету. Она не только проповедует веру, но и культуру, историю, учит как выживать армянину среди других народов. И сегодня церковь способствует сохранению национального самосознания. Первой постройкой одесской армянской общины была церковь, что говорит о ее месте в сердце каждого армянина. И наша церковь Св.Григория Просветителя вокруг себя объединила самых разных армян. А духовная служба и общественная деятельность это единая сила, подпитывая друг друга получаем Единство. В этом церковь руководствуется только любовью, объединяет любовью, ведь на ее плечах бремя Любви.

- а теперь традиционный вопрос, который я задаю всем – что помогает вам оставаться армянином вне Армении?

- безмерная любовь и знание истории, культуры моего народа, духовных и материальных ценностей, любовь к истокам. Любя народ и родину надо стараться удержать лучшее, избавляться от недостатков, уважительно относиться к народу, с которым живешь, изучать его быт, культуру. Хочу особо отметить, что есть армяне, которые хоть и не говорят на родном языке, но молятся на армянском, потому что молитва всегда исходит из сердца.

- в чем таинство молитвы, какую роль она играет в жизни армянина- христианина?

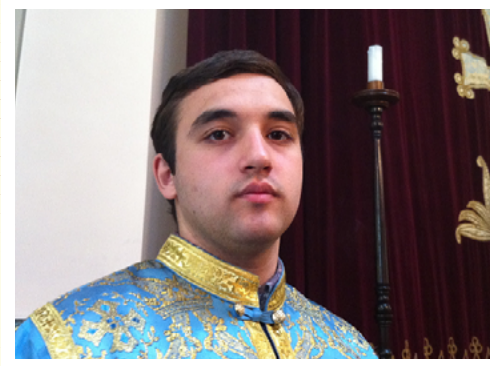
- молитва это разговор с Богом, просьба к нему. Это духовная пища, необходимая нам каждый день. Молитвой мы очищаемся духовно. Наша молитва сохранила нас и будет хранить вечно. Пусть всегда с губ людских звучит молитва.

- спасибо за такую искреннюю и сердечную беседу, Арман

Беседовала Нарине Мурадян

ГОРДИМСЯ!!!

Студент 3 курса Одесской национальной музыкальной академии имени А. В. Неждановой, певчий церкви Св.Григория Просветителя, приглашен петь в Одесский Национальный Академический театр Оперы и Балета.

Редакция газеты ВЕРНАТУН поздравляет Гукасяна Гарика и гордится, что его великлепный голос оценен по достоинству.

Սբ.Գրիգոր Լուսավորիչ եկեղեցու սպասավոր, Օդեսայի ազգային երաժշտական ակադեմիայի ուսանող Գարիկ Ղուկասյանը հրավիրվել է ազգային ակադեմիական Օպերային թատրոն՝ երգելու:

«Վերնատուն»-ը շնորհավորում է Գարիկին և հպարտ է, որնրա հրաշալի ձայնը գնահատվեց ըստ արժանավույն:

Великий Пост длится 48 дней – от Истинной Масленицы до праздника Св. Воскресения – Пасхи. В период поста в пищу употребляются продукты исключительно растительного происхождения. В течение поста отказываются не только от определённых видов еды, но и от страстных увлечений, многословия, лжи, ругательств и других грехов. Бесполезно отказываться от пищи, не отказываясь при этом от греха.

40 дней поста – это период говения и покаяния; они символизируют сорокадневную молитву Христа в пустыне, когда после крещения Иисус «поведён был Духом в пустыню. Там сорок дней Он был искушаем от диавола и ничего не ел в эти дни». Сразу за сорокадневным постом следует ещё недельный пост – Страстная Седмица. Но Великий пост называют сорокадневным, хотя он и длится 48 дней. Великий Пост охватывает семь воскресений, отражающих восемь особо памятных событий: Жизнь в раю (Истинная Масленица), Изгнание, Возвращение блудного сына, Притчу о неверном Домоправителе, Притчу о неправедном Судье, Пророчество о Втором пришествии и Въезд в Иерусалим (Цахказард / Вербное воскресенье).

Чтобы народ легче воспринимал Его проповеди, Христос нередко излагал их в форме притч.

Третье воскресенье Великого Поста называется **Воскресеньем о Блудном сыне.** Один человек по просьбе своего младшего сына раздал свое имущество между двумя сыновьями. Младший сын взял свою долю и отправился в далекую страну, предался неблагочестивой жизни и растратил все имущество. Тогда он вспомнил отчий дом, покаялся и вернулся. Отец, увидев покаяние сына, с радостью принял и простил его. Старший сын был недоволен, поскольку никогда не разлучался с отцом, однако никогда не удостаивался подобной чести.

Четвертое воскресенье Великого Поста называется **Воскресеньем об Управителе.** Некий богатый человек узнает, что его управитель расточает имение. Господин потребовал отчета, и управитель догадался, как ему быть. Он вызвал должников хозяина и потребовал вернуть хотя бы половину долгов, чтобы самому не лишиться остатков доверия господина. Тем самым он не только нажил себе новых друзей, но и добился милости господина, увидевшего, что слуга не жалеет сил, чтобы исправиться и быть прощенным. После всего этого господин начал хвалить управителя за его находчивость. С первого взгляда кажется, что в этой похвале есть противоречие, однако это не так. Ведь управитель оставил должникам то, что приписал в свою пользу, не причиняя ущерба господину. А господин похвалил управителя за то, что тот отказался от причитающейся ему прибыли. Смысл притчи проясняют слова Иисуса: «Верный в малом и во многом верен, а неверный в малом неверен и во многом».

Средина (**Мичинк**) разделяет Великий Пост на две половины. Начиная с Мичинка, во время вечернего богослужения начинают петь шараканы в особом роде голоса, прибегая к более торжественным мелодиям.

Древними канонами в период Великого Поста были запрещены венчания и матах (раздача милостыни в виде мяса). Однако постановлением католикоса Вазгена I было дано разрешение совершать таинство венчания в субботние и воскресные дни, за исключением Страстной Седмицы.

По народной традиции, в этот день выпекается из пресного теста постная гата (багарч - особый хлебец со сладкой начинкой), в которой запекается монетка. Согласно народному поверью, кому из семьи достанется кусок с этой монеткой, тому в этом году улыбнется удача.

Пятое воскресенье Великого Поста называется **Воскресеньем о Неправедном судье**. В одном городе был судья, который Бога не боялся и людей не стыдился. В том же городе была одна вдова, и она, приходя к нему, говорила: защити меня от соперника моего. Но он долгое время не хотел. А после сказал сам в себе: хотя я и Бога не боюсь и людей не стыжусь, но как эта вдова не дает мне покоя, защищу ее, чтобы она не приходила больше докучать мне» (Лук. 18:1-5). В чем смысл притчи? Восстанови справедливость хотя бы ради собственного спокойствия. Если ее восстановит Бог, Он совершит это, покарав тебя.

Ի տարբերություն այլ եկեղեցիների, որոնք պարզապես թվակարգում են **Մեծ պահքի 7 կիրակիները,** Հայաստանյաց եկեղեցին սուրբգրային հիմք ունեցող յուրահատուկ անուններով ու խորհուրդներով է օժտել դրանք, որով նրանք կազմել են խորհրդանշական մի շղթա՝ արտացոլելով մարդու դրախտային կյանքի,պատվիրանազանցության ու անկման, աստվածորոնողության և աստվածային նախախնամությամբ փրկագործության ողջ ընթացքը:

Մեծ Պահքին նախորդում է Բուն Բարեկենդանը: Բարի կենդանություն, այսինքն՝ բարի, անհոգ և երջանիկ կյանք. այս իմաստն է ամփոփված բարեկենդան անվան մեջ, որ առավելագույնս արտահայտված ենք տեսնում **Բուն Բարեկենդանի** խորհրդում, որը Մեծ Պահքի առաջին կիրակին է և պատկերում է մարդու դրախտային երանավետ կյանքը: Այս խորհուրդը երևում է անգամ սննդի օգտագործման մեջ, քանի որ Բուն Բարեկենդանը կենդանական և ձոխ ուտելիքներ գործածելու վերջին օրն է: Մեծ պահքի երկրորդ կիրակին կոչվում է **Արտաքսման** և խորհրդանշում է մարդու՝ դրախտից արտաքսվելը և Աստծո տեսությունից զրկվելը: Հենց սա է խորհրդանշում ողջ Մեծ Պահքի շրջանում եկեղեցիների վարագույրների փակ մնալը և Ս. Հաղորդությունից հավատացյալների անմասն մնալը: Երրորդ կիրակին կոչվում է **Անառակի** և մատնանշում է առ Աստված դառնալու և կորուսյալ դրախտը գտնելու կարեվորագույն նախապայմանը՝ ապաշխարանքը: Չորրորդ՝ **Տնտեսի** կիրակին, ուսուցանում է նյութական հարստության տնօրինման կերպի դերը հավիտենական փրկության կամ կորստյան մեջ: Հինգերորդ՝ **Դատավորի** կիրակին, պատգամում է հարատև աղոթքի անփոխարինելի նշանակությունը փրկության համար: Վերջին՝ **Գալստյան** կիրակին, ամփոփում է Քրիստոսի ինչպես Ա Գալստյան խորհուրդը, այնպես էլ Երկրորդ գալստյան խոստումը:

Մեծ Պահքին անմիջապես հաջորդող շաբաթը կոչվում է **Ավագ Շաբաթ** և ընդգրկում է Փրկչի երկրային կյանքի վերջին կարևորագույն իրողությունները՝ հաղթական մուտքը Երուսաղեմ (Ծաղկազարդ), Վերջին Ընթրիքը, Մատնությունը, Չարչարանքները, Խաչելությունը, Մահը, Թաղումը և ի վերջո Հրաշափառ Հարությունը՝ **Ս.Զատիկը:**

Праздник весны

9 марта, АРМИР праздновал Международный женский день. Трудно передать теплую атмосферу вечера. После регистрации у входа, каждый гость вечера, зайдя в зал, окунался в особую атмосферу праздник. Гостей приветствовали ведущие очаровательная Азгануш и Артур Хачатрян и началась вечеринка. Перед гостями выступали Сирануш Минасян и ансамбль «Аракс», причем они еще и танцевали (танец ставил Хачатур Абаджян). Далее следовали многочисленные конкурсы,подарки и танцы. Особенно запомнилась гостям постановка фильма «Титаник» со счастливым концом. Каждой девушке был подарен прекрасный весенний тюльпан. А под конец вечера всех угостили праздничным тортом.

От имени всех выражаю благодарность спонсорам вечера и организаторам Артуру Хачатряну, Азгануш Варданян, Анаит Егиазарян и Сирануш Минасян.

С улыбкой, Ваша Ս.Ա.

ԱՐՄԻՐ երիտասարդաց միությունում տոնական երեկո էր՝ նվիրված կանանց միջազգային օրվան: Երեկոն վարում էին հաղորդավարուհի Ազգանուշ Վարդանյանը և Արթուր Խաչատրյանը: Գեղեցիկ ելույթներով հանդես եկան երգչուհի Սիրանուշ Մինասյանը, «Արաքս» վոկալ համույթը և «Բարեկամություն» համույթի պարողները: Ներկայացվեցին բեմականացված դրվագներ: Երեկոյի սեղանը զարդարում էր տոնական տորթը:

Информация: Анаит Егиазарян.

Ай аспет – знатоки армянского

16 марта в Одесской армянской воскресной школе состоялась интеллектуальня игра «Айаспет». Соревновались 2 команды «Ахтамар» и «Татев». Членами жюри были Элен Погосян, Маргарита Торосян, Марине Агаджанян и Александр Мкртычян. Зрители были различного возраста. В начале игры спела Татевик Арменакян «Песня солдата»(«Мартики ерг»), а во время перерыва ансамбль «Аракс» спел песню «Армения моя». Каждая команда презентовала свое название. Мы узнали историю, легенды острова Ахтамар и монастыря Татев. Услышали прекрасную и трагичную историю царевны Тамар. После презентации команд началась игра. Члены команд тянули жребий и отвечали на вопрос под соответствующим номером. На обсуждение ответа командам давалась минута. Вопросы были из разных областей знаний: история, культура, лексикология, история Армянской апостольской церкви, государственное устройство Армении при различных династиях, были и визуальные вопросы (надо было назвать танец, в каком регион он возник, его значение и историю), были и вопросы-загадки. Каждая команда показала глубокие знания и прекрасно отвечала на вопросы. После двух туров игры, жюри огласили итоги. Прежде всего директор воскресной школы Элен Погосян выразила благодарность организатору Карине Оганесян за еще один шаг в сохранении

армянства. По итогам игры команды набрали по 41 баллу, игра закончилась в ничью. Всем участникам вручили приятные подарки.

Спасибо всем участникам за большой вклад в сохранение армянской истории, языка и культуры.

С улыбкой, Ваша Ս.Ա.

Մարտի 16-ին Օդեսայի կիրակնօրյա հայկական դպրոցում կրկին կայացավ «**Հայ ասպետ**» հայրենագիտական ինտելեկտուալ խաղ-մրցույթը: Այն սկսվեց Տաթևիկ Արմենակյանի «Մարտիկի երգով»: Շտապեմ ասել, որ լիրիկական դադարի ընթացքում էլ «Արաքս» վոկալ համույթի կատարմամբ հնչեց «Իմ Հայաստան» կոմպոզիցիան: Խաղի մասնակիցները բաժանված էին երկու թիմերի. նրանք կրում էին «Ախթամար» և «Տաթև» անունները: Նրանցից յուրաքանչյուրը ներկայացրեց իր անվան ծագումը: Այս հետաքրքրաշարժ ու հայրենասիրական միջոցառմանը ներկայացվող հարցերն ընդգրկում էին հայ ժողովրդի պատմութ-ան, մշակույթի և հայ առաքելական եկեղեցու տարբեր ժամանակաշրջաններ: Ներկայացված էին նաև տեսողական հարցեր կապված հայկական ազգային պարերի դերի ու նշանակության, նրանց անվան առաջացման հետ: Մասնակից թիմերի պատասխանները գոհունակության արժանացան ժյուրիի կողմից: Նրանք հավաքեցին հավասար բալեր և պարգևատրվեցին խրախուսական հաճելի հուշանվերներով: Միջոցառման ավարտին ամփոփիչ խոսքով հանդես եկավ դպրոցի տնօրեն Էլեն Պողոսյանը: Նա նաև դրվատանքի խոսքեր հղեց խաղի մասնակիցներին ակտիվ մասնակցության, իսկ «Հայ ասպետ» հայրենագիտական խմբակի ղեկավար, հայ ժողովրդի պատմության ուսուցչուհի Կարինե Հովհաննիսյանին երեխաների հայրենասիրական դաստիարակության և հայապահպանության գործում ավանդ ներդնելու համար:

Иерусалим- город трех религий

Почему-то поговорка гласит, что все дороги ведут в Рим, хотя уже которое тысячелетие взор всего мира направлен к особому городу – городу трех религий. Иерусалиму. Каждый христианин обязан побывать в Иерусалиме, а каждый армянин - еще и в Первопрестольном Эчмиадзине. Посетив несколько лет назад армянскую святыню, мы направились в Иерусалим.

Старый город (Древний Иерусалим) делится на 4 части: армянскую, христианскую, еврейскую и мусульманскую. Удивительно, что 1/6 всего Старого города занимает армянский собор Св. Иаковов.

С первого шага по городу чувствовалось Божье присутствие. сердце переполняли чувства от мысли, что два тысячелетия назад по этим улочкам ходил Господь со своими учениками. Буквально каждый камень в Иерусалиме имеет историческое знание. Но главная христианская святыня – Храм Гроба Господня Весь мир называет его так и только армяне - Храм Воскресения. Храм разделен на три части: армянскую, греческую и католическую. Еще не войдя в храм, мы были приятно удивлены изображению армянского креста на одной из дверей.

И вот вслед за гидом наша группа зашла в Великий храм. Это поистине намоленное место и трудно передать чувства, когда осознаешь, что находишься радом с тремя библейскими местами: Голгофа (место распятия Христа), Камень помазания и Гроб Господний. Слева от Камня Помазания находиться армянская часть Храма. Мозаики и фрески с надписями на грабаре трудно не заметить. Интересно, что сейчас проводятся исследования нижнего яруса Храма и найдено большое количество надписей на грабаре.

Взор всех паломников был устремлен ко Гробу Господня. В большой очереди к месту погребения Христа стояли верующие со всех уголков земли: Бразилии, России, Индонезии, Украины и т.д. Мы зажгли свечи и продолжили путь, который лежал к Армянскому кварталу. Пока искали квартал и собственно Собор Св. Иаковов, мы познакомились с потомками армян, которые спаслись от Геноцида. Впервые мы услышали настоящую западно-армянскую речь. Трудно передать радость местных армян при виде нас. И любезный соотечественник не просто предложил провести нас, но и устроил по дороге небольшую экскурсию.

И вот мы во дворе Собора, вокруг слышатся удары по деревянной доске – мирян зовут на Службу. Внутреннее обрамление храма поражает воображение, росписи на стенах, три алтаря, два трона (один из них считается троном апостола Иакова, а на втором восседает Патриарх Иерусалимский), множество маленьких лампад, свисающих с потолка. И вот началась Служба. В храм зашли послушники духовной семинарии, монахи и сам патриарх Нурхан. После окончания Службы нам выпала честь лично познакомиться с ним и с очень известным архимандритом Гевондом, которой с радостью пообщался с нами.

Хочу завершить словами отца Левона: «В мире более миллиарда христиан, и раз в главном христианском городе к армянам относятся с таким почтением, задумайтесь о важности армянской апостольской церкви».

Надеюсь, каждый сможет совершить паломничество в святой город Иерусалим. Будьте сильны в вере.

С улыбкой, Ваша Ս.Ա.

***

Երբ քայլում ես հինավուրց Երուսաղեմի փողոցներով, զգում ես Աստծո ներկայությունը և հոգիդ լցվում է երանությամբ, երբ խորհում ես, որ այդ փողոցներով երկու հազարամյակ առաջ քայլել է Քրիստոսը... Քայլերը մեզ տարան Սուրբ Հարության եկեղեցի, որի եր-րորդ մասը պատկանում է հայերին: Մեզ անչափ ուրախացրեց հանդիպումը հայ հոգևորականների հետ և մասնակցությունը Սուրբ Պատարագին: Չեմ կարող զսպել հիացմունքս՝ տաճարի գեղեցկությունը, վեհությունն ու խորհրդավորությունը հագուրդ է տալիս մարդկային երևակայությանը:

Часовня Марии - место, где стояла Богоматерь, когда проносили тело Христа, снятого с креста. Армянская часть Храма Гроба Господня

Голгофа

Кувуклия - часовня, в которой находится Гроб Господень

Армянский храм Св.Иаковов

Մարտի 28-ին կայացավ ՀՀ սփյուռքի նախարարության, Համաշխարհային հայկական կոնգրեսի և Ռուսաստանի հայերի միության համատեղ իրականացվող «Հայապահպանության գործում նշանակալի ավանդի համար» 2013 թվականի մրցանակաբաշխության արդյունքների ամփոփման և դիպլոմների հանձնման հանդիսավոր արարողությունը:
Մրցանակակիրներին ողջունեց և շնորհավորեց ՀՀ սփյուռքի նախարար Հրանուշ Հակոբյանը: «Այս մրցույթում հաղթում են բոլորը, քանի որ Հայրենիքից դուրս արարելը և ստեղծագործելը, Սփյուռքում հայկականությունը նվիրումով ու պատասխանատվությամբ սերունդներին փոխանցելը մեծ գնահատանքի է արժանի» - նշեց նախարար Հակոբյանը:
2013թ մրցույթին մասնակցել են 158 հայկական կազմակերպություն և անհատ շուրջ 10 երկրից: Մրցանակաբաշխությունն անցկացվում է արդեն 5-րդ տարին և մասնակիցնե-րի թիվն ու երկրների աշխարհագրությունը տարեցտարի ընդլայնվում են:

Двадцать восьмого марта состоялась торжественная церемония подведения итогов и вручения дипломов конкурса «За значительный вклад в дело сохранения армян» в 2013 году, осуществляемого совместно Министерством Диаспоры РА, Всемирным армянским конгрессом и Союзом армян России.
Призеров приветствовала и поздравила министр Диаспоры РА Грануш Акопян. «В этом конкурсе побеждают все, поскольку творить и созидать за пределами Родины, с ответственностью и преданностью передавать в Диаспоре армянственность поколениям – это достойно высочайшей оценки», – отметила министр Акопян.
В 2013 году в конкурсе участвовали 158 отдельных лиц и организаций из почти 10 стран. Конкурс проводится уже пятый год и число и география участников год от года расширяются.
В рамках конкурса конкурсы в 2013 году проводились по следующим номинациям: «Защитник родного языка»; «Молодежная/студенческая организация»; «Лучшее детское произведение»: «Родина, такой я вижу тебя» и «Мать моя родная и бесценная»; «Лучшая армянская община стран СНГ».

«ՀԱՅԱՊԱՀՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ ՆՇԱՆԱԿԱԼԻ ԱՎԱՆԴԻ ՀԱՄԱՐ»
ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՄԵՆԱՄՅԱ ՄՐՑԱՆԱԿԱԲԱՇԽՈՒԹՅՈՒՆ

ԴԻՊԼՈՄ

III ԿԱՐԳ

ՏՐՎՈՒՄ Է

ՕԴԵՍԱՅԻ «ՀԱՅ ՀԱՄԱՅՆՔԻՆ»
(ՈՒԿՐԱԻՆԱ)

«ՀԱՅԱՊԱՀՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ ՆՇԱՆԱԿԱԼԻ ԱՎԱՆԴԻ ՀԱՄԱՐ» ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՄԵՆԱՄՅԱ ՄՐՑԱՆԱԿԱԲԱՇԽՈՒԹՅԱՆ «ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ՀԱՄԱՅՆՔԱՅԻՆ ԿԱՌՈՒՅՑ» ԱՆՎԱՆԱԿԱՐԳՈՒՄ ԵՐՐՈՐԴ ԿԱՐԳԻ ՄՐՑԱՆԱԿԻ ԱՐԺԱՆԱՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

«Գիրքը պահպանում է լեզուն մայրենի»

Ավ.Իսահակյան

Մարտի 28-ին բազմամարդ էր մեր համայնքի մշակույթի տունը: Հյուրեր կային Ուկրաինայի տարբեր հայ համայնքներից: Այդ օրը նշվում էր գրադարանի բացման արարողությունը: Որոշվել էր գրադարանը կոչել հայ անվանի բանաստեղծ Ավ.Իսահակյանի անունով: Պատից կախված էր Մարտիրոս Սարյանի բանաստեղծին նվիրված վրձնանկարը: Պատերից մեկի տակ տեղադրված էր ցուցափեղկ, որտեղ այն հայ գրողների լուսանկարներն էին, ովքեր տարբեր տարիների ապրել էին Օդեսայում: Գրադարակներում ըստ բաժինների տեղադրված էն 1850 կտոր գիրք: Գրքասերներին առավել ևս հետաքրքրեցին հայկական մանրանկարչությանը վերաբերվող ծավալուն գրքերն, որոնց առանձին անկյուն էր հատկացված: Հնչեցին գովեստի և հիացմունքի խոսքեր կատարված աշխատանքի համար: Հյուրերն իրենց գրավոր տպավորությունները թողեցին: «Հայկական լրատու» հանդեսի գլխավոր խմբագիրը նվիրեց գրադարանին լույս տեսած համարների հավաքածուն, իսկ Պոլտավայի հայ համայնքի նախագահը Պոլտավայի մասին գեղատեսիլ գրքեր: Օր-օրի հարստանում է գրքաքանակը: Գիրքը ակունքն է գիտության, իսկ գիտությոունը լուսավորություն է: Հաճախեցե՛ք գրադարան, զգացողական այն աշխարհը, որ գիրքն է տալիս, լավագույն ֆիլմն անգամ ի զորու չէ վերարտադրել այն:

Լիզա Մոսինյան.
Ավ.Իսահակյանի անվան գրադարանի գրադարանավարուհի

Книга - не только основной источник знаний, но и главный хранитель родного языка.

28 марта в торжественной обстановке состоялось открытие библиотеки им. Ав.Исаакяна. Не случайно было выбрано это имя, ведь в 1896 году Исаакян, за деятельность, направленную против царизма, был арестован и после годичного тюремного заключения, сослан в Одессу, где написал ряд чудесных стихотворений, посвященных морю, чужбине, ностальгии... Прямо с порога гостей встречал портрет поэта кисти великого Мартироса Сарьяна. Красочный стенд возле стены рассказывал об армянский классиках, в разные годы проживших в Одессе. Библиотекарь, Лиза Мосинян поэтично представила гостям творчество Исаакяна, ознакомила с редкими книгами, полученными в дар от Матенадарана, Национальной библиотеки Еревана, Министерства Диаспоры и других дарителей. И в этот день не обошлось без подарков: главный редактор «Армянского вестника» подарила подшивку газеты, а председатель Полтавской общины преподнес в дар красочный альбом, повествующий о городе, его культуре и достопримечательностях. Отрадно, что библиотека уже завоевала любовь членов нашей общиныи является источником информации для проведения различных мероприятий.

Granddent
dental clinic

В рамках ознакомительного визита и обсуждения условий взаимодействия 16 марта по приглашению Генконсула РА в Одессе Георгия Мурадяна, наш культурный центр посетила группа сотрудников стоматологической клиники «Granddent». Главный врач клиники – Аль-Мохамад Ареф Ахмад, Директор клиники – Вишневская Оксана Александровна, Заместитель директора – Вишневская Ирина Александровна, Челюстно-лицевой хирург – Аль-Схита Самер
Директор клиники Вишневская О. А. рассказала, что клиника была основана 13 августа 2009г. Отвечая всем европейским стандартам, клиника «Granddent» оказывает пациентам весь спектр стоматологических услуг любой сложности. В центре установлено оборудование высокого класса из Швеции, Германии, США. Все сотрудники клиники являются дипломированными специалистами с большим стажем работы, регулярно проходят обучение на специализированных курсах и мастер-классах для повышения квалификации и мастерства. С момента своего существования на благотворительной основе оказывается стоматологическая помощь детям из многодетных, малообеспеченных семей, а также детям, находящимся под опекой.

В целях содействия друг другу в рамках нашего сотрудничества были предложены специальные условия по предоставлению стоматологических услуг, а именно:
1) Осуществление лечебно-профилактических мероприятий учащимся Воскресной школы и детского сада на территории Одесской Армянской общины один раз в 2 месяца - стоматологическая санация;- заполнение санационных карт; - составление рекомендаций по лечению
2) Льготная ценовая политика.
После небольшой презентации гостям показали культурный центр.

Все люди смеются на одном языке

1 апреля состоялся фестиваль - открытие нового сезона межрегиональной Первой Украинской лиги МС КВН. Для нас она была особенной,потому что среди участников была армянская команда «Лори» из г. Ванадзор. Помимо армянской на сцене ДК «Политех» выступили также команды из Одессы, Николаева, Киева, Молдавии и Нижнего Новгорода. «Лори» занял второе место и будет участвовать в четвертьфинальной игре,которая состоится в мае в Одессе. Вечер прошел весело и находчиво под скандирование армянскими болельщаками:»Лори!!!Айастан!!!».

С улыбкой, Ваша Ս.Ա.

Ապրիլի 1-ին Օդեսայում բացվեց Ուկրաինայի միջտարածաշրջանային առաջնության ուրախների և հնարամիտների ակումբի նոր մրցաշրջանը: Պոլիտեխնիկական ինստիտուտի մշակույթի տան բեմի վրա հանդես եկան Նիկոլաևից, Ներքին Նովգորոդից, Մոլդավիայից ժամանած թիմեր: Մրցույթին մասնակցում էր նաև Վանաձորի «Լոռի» թիմը, որը գրավեց 2-րդ տեղը և շարունակելու է պայքարը մայիսին կայանալիք քառորդ եզրափակիչ փուլում: Իրոք, երեկոն անցավ շատ ուրախ մթնոլորտում:

Перед чемпионатом Украины проводятся отборочные плановые соревнования по разделу спарринга среди детей, юношей и кадетов. По инициативе вице-президента одоблфедерации тхэквондо ВТФ Артура Седракяна на этот раз соревнования провели в спортивном зале культурного центра. 62 участника и гости изменили привычный облик зала. Участвовало 8 команд КДЮСШ №7. Судили беспристрастные и профессиональные судьи из Украины. Отрадно, что на соревнованиях были представлены также наши армянские спортсмены-одесситы, которые заняли призовые места. В результате места распределились следующим образом:

Мкртчян Иван   1 ое место
Седракян Артур 2 ое место
Караджян Лианна 2 ое место
Караджян Ариянна 2 ое место
Аветисян Рональд 3 ое место

А уже 5 апреля 2014 в Николаеве состоялся чемпионат кубка Игоря Петренко, первого президента Федерации тхэквондо Украины. Участвовали более 300 участников из 7 областей Украины: Одесская, Полтавская, Херсонская, Николаевская, Мелитопольская, Кировоградская, Кривой рог.

Артурик занял 2 ое место, проиграв в финале со счетом 3:2 чемпиону Украины из Николаева.

Одесская команда заняла 2-ое командное место среди областей.

Артур Седракян

9 марта у галереи «Вернатун» стало на одного друга больше. Состоялась персональная выставка скульптора Овнана Манукяна «**Мастер Овнан и его ученики**». В галерее были представлены скульптуры из керамической глины и дерева. Помимо работ Овнана были также работы его учеников: рисунки и глинянные скульптуры. Талантливый мастер с скоромной улыбкой принимал комплименты в адрес своего творчества. Хорошие отзывы получил Овнан и от искусствоведа Руцинского Е.А. Выставка поразила всех многогранностью работ: было много скульптур, изображающих образы женщинծ Но все гости выставки особо отметили «армянские» скульптуры: царь из династии Аршакуни со львом, древний мудрец, Васпураканский орел со львом, статуэтки женщин и, более всего, еще незавершенный деревянный бюст Гарегина Нжде. Творчество Овнана вызывают интерес у всех.

Лучше всего о нем может рассказать сам скульптор: «Я с детства занимаюсь скульптурой. Этот талант передался мне от деда, мои дети тоже рисуют, лепят. А вот более профессионально занимаюсь ею уже лет 10-15. Для меня главное показать армянскую культуру, донести ее до зрителя. Женские статуэтки в моем творчестве символизируют различные женские образы: материнство, труд, старость, молодость. Кстати, некоторые мои работы разрисовал Женский совет. Если скульптуры жещин я леплю из пластичной глины, то мужские образы у меня получаются из дерева, твердого материала.

Спасибо моим родителям. мое творчество - их заслуга.»

Хочу завершить словами Лизы Мосинян: « Мы не должны забывать о том,что подобная выставка проходит в Одессе, а не в Армении. Но при этом в каждой работе есть армянский дух. Хорошо, что армянская мысль тут может передать армянскую душу, образ и мысли. Спасибо Овнану за его творчество.»

С улыбкой, Ваша **Ա.Ա.**

P.S. Каждый желающий может ходить на уроки к Овнану в Армянском культурном центре по субботам и воскресеньям.

Մարտի 9-ին «Վերնատուն» պատկերասրահը վերստին լեփ-լեցուն էր: Այստեղ կազմակերպվել էր քանդակագործ Հովնան Մանուկյանի անհատական ցուցահանդեսը «**Վարպետ Հովնանը և նրա աշակերտները**»: Ներկայացված էին կերամիկական կավից և փայտից քանդակներ, նկարներ: Այցելուների ուշադրությունը գրավեցին հատկապես «հայկական» կոչվող քանդակները՝ Արշակունյաց դինաստիայի թագավորներից մեկը առյուծի հետ, Վասպուրականի արծիվը և ամենահետաքրքրաշարժը կանանց քանդակները:

- Կանանց արձանիկներն իմ ստեղծագործական աշխարհում խորհրդանշում են հայ կանանց տարբեր կերպարներ: -Եթե կանանց արձանիկները ես կերտում եմ ճկուն կավից, ապա տղամարդկանց կերպարները՝ փայտից և կարծր նյութերից,- ասում է հեղինակը:

Автор фотовыставки **«Сердце Гималаев – Непал»** - Серенков Павел Сергеевич, мастер спорта по альпинизму, прошел около 250 альпинистских маршрутов в горах Кавказа, Памира, Тянь-Шаня, Алтая, Гималаев. Во всех своих восхождениях и путешествиях – с ним всегда фотокамера. Настоящая фотовыставка подготовлена на базе впечатлений, полученных в путешествиях по Непалу в районы восьмитысячников – вершин Аннапурны, Даулагири, Чо-Ойю, Эвереста, Лходзе и других известных вершин. Непал славится своими красивейшими горными вершинами, быстрыми реками, прозрачными озерами и водопадами, храмами и высокогорными монастырями. В треккингах по Гималаям наблюдаются необычные явления природы, происходят знакомства с местными жителями, проживающих в низовьях долин, где круглый год лето, и на невообразимых высотах, где вся жизнь экстремальна. Автор представленных работ весьма точно передает характер горнойстраны Непал, ее историю, культуру, религию, доброжелательность и открытость населяющих народов.

Հիմալայան լեռների սիրտը՝ Նեպալ – այսպես էր կոչվում սպորտի վարպետ, ալպինիստ Պավել Սերենկովի լուսանկարների ցուցահանդեսը: Այն վերարտադրում էր լեռնաշղթայի ողջ գեղեցկությունը՝ բարձր լեռնագագաթներով, նրանց կատարներին թառած վանքերով, արագահոս գետերով ու արտասուքի նման պարզ լճերով, նաև նրա փեշերին բնակվող ժողովրդի բնավորությունն ու նիստուկացը: Այս գեղեցիկ ցուցահանդեսը ընծայված էր Ա.Բլեշչունովի 100-ամյա հոբելյանին

Александр Владимирович Блещунов (1914-1991) родился в Харькове. Еще ребенком он с матерью и няней переехал в Одессу, где семья поселилась в двух комнатах большой коммунальной квартиры. С детства Александр был человеком неординарным. Его друзья по школе, а также по химико-технологическому техникуму рассказывали, что он был грандиозным выдумщиком и организатором различных походов и экспедиций. Куда только будущий альпинист не заводил своих друзей! Были здесь и походы по Крыму, и вылазки в одесские катакомбы. В 1933 Александр вернулся в Одессу, поступил в Институт инженеров морского флота и вскоре организовал в институте секцию альпинизма. Избранный её председателем, он руководил ею до 1941г. Блещунов был образованнейшим человеком. Он хорошо знал русскую и зарубежную литературу, знал и понимал музыку, владел несколькими языками, изучал и хорошо знал искусство, любил поэзию. Он был человеком многогранных интересов. Его интересы были на стыке трех направлений, которые он сочетал в своей жизни: альпинизм, коллекционирование предметов искусства, исследовательская работа инженера-физика. Сразу же после войны альпинистский опыт Блещунова понадобился в совершенно новой области – строительстве крупных научно-исследовательских объектов. Первым из них была высокогорная научная лаборатория на горе Арагац в Армении. В сложных горных условиях Блещунов возглавил строительство, доставку уникального оборудования и его монтаж. Здесь в полной мере проявились замечательные организаторские способности Блещунова, завоевавшие ему глубокое уважение среди ученых – физиков. Следующей его работой было руководство строительством электронного кольцевого усилителя в Армении. С 1946 года более 30 лет он продолжал возглавлять одесскую секцию альпинизма. Практически до 1959 г. он ежегодно организовывал и руководил летними сборами альпинистов Одессы. А с 1960 занимался только организационной деятельностью. За эти годы он подготовил сотни разрядников, десятки МС СССР и КМС-ов. Блещунов вырастил целую плеяду спортсменов, будущих наставников молодых альпинистов (В.Ливщиц, И.Люцин, В.Симоненко, А.Ставницер, Э.Вайсберг, Б.Британов, П.Тепляков, В.Федченко, В.Свириденко и др.). Возглавляя одесский альпинизм на общественных началах, Блещунов оказывал огромное влияние на молодежь, развивал у молодых интерес к искусству, литературе, поэзии.

28 марта Одесская армянская община встречала гостей – в Одессе прошла квартальная конференция Союза армян Украины. На собрании участвовали председатели региональных армянских общин. Для гостей была проведена экскурсия по Культурному центру, к которому никто не остался равнодушен. По доброй традиции собрание началось с молитвы, которую вознесли в церкви. А далее началась собственно конференция. Заседание Правления САУ было закрытым. В ходе конференции все участники единогласно приняли резолюцию, в которой выразили официальное отношение САУ и региональных армянских общин к происходящим событиям на Украине:

29 марта вслед за собранием САУ в Армянском культурном центре Одессы состоялась квартальная конференция Союза армянской молодежи Украины. После регистрации участников началось собрание. Заместитель председателя САУ Мкртчян Давид передал участникам слова В.Г. Шатворяна: «Приветствую армянскую молодежь Украины. Союз армян Украины поддержит все ваши начинания. Желаю плодотворной работы». После Аким Погосян презентовал мини-футбол. Турнир САУ по мини-футболу ориентировочно состоится осенью в форме сборов. Также Аким представил проекты Миндиаспоры Армении: «Ари тун» и Летняя школа «Спюрк», в рамках которой проводятся Ускоренные курсы армянского языка, Курсы хореографии и вокала, Переподготовка преподавателей, Курсы молодых лидеров и Курсы журналистов.

Особое внимание было уделено созданию и работе Информационного центра, который обеспечит диалог и распространение информации между САМУ и регионами, а также между самими регионами.

Кроме того, в этом году также будет проведен Летний лагерь. Он состоится в Одесской либо Николаевской области. Были обсуждены вопросы структуры САМУ, проведения мероприятий ко Дню памяти жертв Геноцида 1915 г..

Также по предложению Мкртчян Давида и по единогласному решению присутствующих собрания САМУ будут проводиться раз в 2 месяца. Далее председатель Одесской молодежной организации АРМИР Артур Хачатрян представил отчет своей деятельности.

Особо порадовала участников собрания юмористическая пауза. В Одессу приехали КВНщики из г. Ванадзор (Армения) для участия на мероприятиях 1 апреля.

По окончанию заседания САМУ начался круглый стол для пресс-секретарей молодежных организаций. На неофициальной части собрания перед гостями выступил ансамбль «Аракс», чем очень порадовал гостей.

С улыбкой, Ваша Ս.Ա.

Союз армян Украины это единственная организация, объединяющая и представляющая интересы армян проживающих в Украине, которые являются гражданами Украины. Союз армян Украины - общественная организация, действующая в рамках украинского законодательства. В связи с этим, мы не вправе комментировать разговор Президентов Республики Армения и Российской Федерации. Наша позиция касательно политической ситуации в стране и действий, которые были осуществлены на территории Украины, и в частности, Крыма остается неизменна.

Армяне Украины глубоко переживают осложнение ситуации в стране, и призывает к поиску мирных решений существующих проблем на основе неукоснительного соблюдения государственных законов и международных правовых актов. Союз армян Украины выступает за территориальную целостность и нерушимость существующих украинских границ. Решение обострившихся противоречий должно осуществляться путем конструктивного внутригосударственного диалога с учетом интересов всех граждан Украины.

Мы осуждаем действия и заявления организаций-членов Союза армян Украины касательно принятия любых односторонних решений, несогласованных с Союзом армян Украины.

Украинская епархия Армянской Апостольской церкви всецело содействует сохранению единства армянской диаспоры Украины, осуществляя свою миссию, молится за урегулирование нестабильной ситуации во всех регионах Украины и АР Крым.

Мы также как и украинский народ скорбим по погибшим в ходе происходящих событий в стране, среди которых, также два представителя армянского народа. Мы продолжаем поддерживать украинский народ, не отделяя себя от этнических украинцев и остальных народов, проживающих в Украине!